

Виходить двічі на тиждень:
у середу і суботу.

Дозволені: Authorized by European
Com. Civil Affairs Division - APO 757
- AG 383.7 - GEC-AGO - 11. März 1948

Гроші пересилати: Bankkonto
Nr. 01714 Bayerische Hypotheken-
und Wechselbank, Filiale Neu-Ulm.
Ціна на місяць з поштовими
витратами 8 RM. Часопис висила-
ється після одержання грошей.

Українські Вісті

Ціна — Preis 1.— RM

UKRAINISCHE ZEITUNG

Erscheint zweimal wöchentlich:
Mittwoch und Samstag
Lizenz: Autorisiert by European
Com. Civil Affairs Division - APO 757
- AG 383.7 - GEC-AGO - 11. März 1948
Zahlungen:
Bankkonto Nr. 01714 Bayerische Hypo-
theken- u. Wechselbank, Fil. Neu-Ulm
Bezugspreis: Im Monat RM 8.—
einschl. Zustellgebühr.
Das Abonnement ist im Voraus zahlbar.

Середа, 21. квітня, 1948 р. — Число 33 (185) Plk IV

Mittwoch, 21. April 1948 — Nr. 33 (185) Jahrgang IV

Американці проти плебісциту

БЕРЛІН (ГА). 18 квітня. Амери-
канська військова адміністрація від-
кинула домагання німецьких комуністів
владштувати в західних зонах плебісцит
з приводу єдності Німеччини. Заступ-
ник головнокомандувача американської
окупаційної зони ген. Гейс заявив, що
„німецький народний конгрес“ репре-
зентує тільки незначну частину ні-
мецького населення. Плебісцит з при-
воду єдності Німеччини не потрібний,
бо й так ясно, що народ обстоює
єдність Німеччини. Однак німецький
народ не прагне єдності ціною еконо-
мічного і політичного рабства.

Втікачі обвинувачують Бенеша

ЛОНДОН (Ндф.). 17 квітня. За
повідомленням консервативної газети
„Дейлі Експрес“, деякі чеські втікачі
в Швейцарії складають на президента
Бенеша відповідальність за те, що
Готвальд прийшов до влади. Бенеш,
мовляв, сам спонукав дванадцять мі-
ністрів податися до демсії, яка викли-
кала лютневу кризу, і сподівався та-
ким чином спровокувати нові вибори.
За словами чеських втікачів, Бенеш
кинув до бою свої політичні збройні
сили і потім, всупереч своїм формаль-
ним обіцянкам, „з страху“ зрікся їх.

Релігійний Антиккомінформ?

РИМ (Дена-ІНС). 16 квітня. Як
повідомляв кореспондент агенції ІНС,
особистий уповноважений президента
Трумена при Ватикані Тейлор від-
відує тепер європейські країни, щоб
об'єднати християнські сили захід-
ного світу в „релігійний Антиккомін-
форм“. У четвер, після двогодинної
аудієнції у Папи Пія XII, Тейлор
завів розпочав нараду з високими
урядовцями Ватикану. Його мета —
досягти співпраці християнських
церков проти комунізму.

Помер президент Філіппін

МАНІЛА (ЮП.). 17 квітня. Наслід-
ком апоплексичного удару помер пре-
зидент Філіппін Мануель Роксас. Його
тіло спеціальним поїздом перевезено
до Манили. Наступником покійного пре-
зидента буде його дотеперішній за-
ступник Ельпідіо Квіріно.

Англія вимагатиме відшкодування

ЛОНДОН (Дена-Ройтер). 16 квітня.
У вівторок у Верхній палаті лорд-
канцлер Джовіт заявив, що британ-
ський уряд вимагатиме відшкодування
за втрату британського літака, якщо
він переконається, що вина за цю
катастрофу падає на радянського ви-
нищувача.

Сталін, Ганді, Пій XII — кандидати на нобелівську премію

(Дена). Норвезький Нобелівський
інститут опублікував список кандидатів
на одержання нобелівської мирної пре-
мії. Серед запропонованих кандидатів,
поруч з іншими всесвітньознаменитими
державними мужами і політиками, зустрі-
чаються прізвища маршала Сталіна і
Магатми Ганді. Далі на одержання
премії, що відбудеться 10 грудня, в
оковини смерті Нобеля, запропоно-

ІТАЛІЯ ВИБИРАЄ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ

Офіційний кінець виборчої кампанії — Спокійний перебіг виборів — Про наслідки
повідомлять пізніше

РИМ (АП). 16 квітня. В п'ятницю
італійська виборча кампанія закін-
чилась. 29 мільйонів італійців мо-
жуть у неділю і в понеділок вико-
ристати своє виборче право. Після
дводенного перебування прем'єр-
міністр де Гаспері в п'ятницю за-
лишив Сіцилію, щоб виступити з
прикінцевим закликом до італій-
ського народу. Одночасно до Риму
прибув Толіятті, щоб там же раз
виголосити промову. Потім о пів-
ночі закінчився термін виборчої
кампанії і до самих виборів, що
починаються в неділю о 8-й год. і
закінчаються в понеділок о 14 год.,
буде спокійно. Поліція перебуває
всюди напругою, щоб перешкодити
можливим інцидентам. В одній своїй
промові прем'єр-міністр де Гаспері
звів основну проблему виборів до
такої простої формули: „Чи ви хо-
чете, щоб Італія перетворилася на
другу Грецію? Чи ви хочете, щоб
це були ваші останні вибори?“
Цього бажають, мовляв, народний
фронт і насамперед комуністи. В
Неаполі промовляв Толіятті перед
60 000 слухачів. У Мільано висту-
пив з промовою Ненні і зупинився,
головно на небезпечі „клерикалі-
зації“ Італії з боку християнських
демократів. Зате Маршалів плян
він взагалі не згадав.

Виборча кампанія в Італії була
в такий спосіб незвичною політи-
чною подією, бо там комунізм

вперше боровся за владу в од-
ній європейській країні демокра-
тичними засобами.

Італійський соціальний рух, ко-
лишній уламок „партії кожного“,
набув розмірів, що турбують на-
віть тверезих спостерігачів. Хоча
рух не називає себе фашистським,
він все ж підкреслює намір вря-
тувати все, що було доброго в
фашистів, і його промовці закінчу-
ють свої виступи привітом підня-
тої руки. Уряд де Гаспері стоїть
перед важкою проблемою, бо за-
кон вважає „прошення фашизму“
за провину, але, з другого боку,
конституція гарантує свободу слова
і зібрань.

ВАШІНГТОН (АП). Представник
американського міністерства закор-
донних справ у четвер заявив,
що американський уряд не має
наміру втручатися в італійські ви-
бори. Ні американські військові ко-
раблі, ні бойові літаки не відві-
дають Італію під час виборів.

РИМ (АП). В четвер у комуні-
стичному органі „Уніта“ появилася
почасті різка стаття комуністичного
провідника Толіятті, в якій він
радість прем'єр-міністрові де Гаспері
не забувати долю одного італій-
ського міністра фінансів, що його
134 роки тому повстали селяни
викинули з вікна. Цю приховану
погрозу народним повстанням ви-
словлено через два дні після про-

мови в Генуї одного члена Цен-
трального Комітету комуністичної
партії, в якій були слова: „18 квіт-
ня ми підемо до урядового палацу,
схопимо де Гаспері за комір і ви-
кинемо його геть за вікно.“

РИМ (ББС). 18 квітня. Сьогодні
вранці в Італії почалися загальні
вибори. Народ обирає 574 депу-
тати до Національних Зборів та
237 представників до сенату, що
разом становитимуть італійський
парламент. У виборах беруть
участь до 100 партій. Участь на-
селення у виборах дуже велика.
На думку спеціального кореспон-
дента ББС, вона складатиме понад
90%. Це збільшує шанси партії
прем'єр-міністра де Гаспері.

Відділи поліції і війська нагля-
дають за порядком. Досі немає
повідомлень про будь-які інциденти.
Вулицями великих міст патрулюють
танки.

РИМ (Зюдвестфунк). 19 квітня.
За повідомленням агенції АНЗА,
вчора віддали свої голоси понад
70% виборців. Вибори проходили
спокійно, і поліції не було потреби
втручатися. О 22 годині виборчі
дільниці закрилися. Вибори закін-
чаються сьогодні. Про наслідки по-
відомлять у вівторок.

Де Гаспері сказав, що він опти-
містично вірить у результат ви-
борів.

КОНВЕНЦІЯ ПРО ЄВРОПЕЙСКУ СПІВПРАЦЮ

Утворено постійну організацію відбудови Європи — Ядро європейської федерації —
Перше пленарне засідання Ради відбудови

ПАРИЖ (АП). 16 квітня. Пред-
ставники 16 європейських країн
Маршалового пляну, на чолі з мі-
ністрами закордонних справ Бевіном
і Бідо, зібралися сьогодні тут, щоб
обговорити прийняття конвенції про
спільні зусилля у відбудові Європи
і закладення основ європейської
федерації держав. Тим часом го-
ловні делегати Англії, Франції і
Бенелюксу ладні обговорити між
собою можливість воєнних гаран-
тій США супроти союзу п'ятох,

з приводу чого у Вашингтоні від-
булися підготовчі наради.

18 членів організаційної комісії,
до якої входять також представники
західних зон, вже опрацювали
детальний договір про економічну
співпрацю і, крім того, виготовили
проект постійної європейської ор-
ганізації, на зразок ОН, щоб за-
безпечити реалізацію американсь-
кої допомогової програми. На дум-
ку експертів, ця організація могла
б стати пізніше ядром європейсь-
кої економічної і політичної феде-
рації. В рамках цієї організації зас-
новано „Найвищу європейську Ра-
ду“, до якої входять від кожної
країни один представник. Рада ма-
тиме законодавчі повноваження.
Поточною прапкою керуватиме
Виконавчий Комітет, що складається
з семи делегатів. Крім того, утво-
рено постійним генеральним сек-
ретаріат, що матиме повноваження
наглядати за програмою відбудови.

Паризька конвенція закликає
держави-учасників, у згоді з прин-
ципами Гаванської світової торго-
вельної Карти, скасувати митні
перепони та інші перешкоди вза-
ємної торгівлі, підвищити проми-
слову і сільсько-господарську про-
дукцію, спільно застосувати робочу
силу, взагалі провадити спільну
відбудову.

ПАРИЖ (Дена-Ройтер). В п'ят-
ницю міністри закордонних справ
16 країн Маршалового пляну і
головнокомандувачі західних оку-
паційних зон Німеччини підписали
в Парижі Карту про економічну
співпрацю Європи. Карта склада-
ється з 28 статей і 7 протоколів.
У ній учасники схвалюють утво-
рення постійної організації відбу-
дови Європи. Держави-підписники
зобов'язуються підвищити продукцію
не тільки в своїх країнах, а й в
своїх заморських володіннях, зоб-
ов'язуються опрацювати пляни

виробництва та обміну товарів і
засобів транспорту.

У вступній частині підписники
висловлюють думку, що сильна і
стабільна Європа має значення
для збереження свободи у всьому
світі. Далі висловлено подяку Спо-
лученим Штатам, без чийої під-
тримки не можна здійснити завдан-
ня європейської відбудови.

Відкриваючи конференцію, бри-
танський міністр закордонних справ
Бевін вказав на історичну вагу
засідання. Бідо запевнив рішучість
Франції всіма засобами співпра-
цювати над економічним об'єднан-
ням Європи.

Урочисте підписання „конвенції
економічної співпраці“ почалося
відразу ж по обіді. Першим підписав
представник Австрії — міністр за-
кордонних справ Грубер. Інші
держави йшли потім за абеткою.

На першому пленарному засіданні
європейської Ради відбудови на
голову Ради обрано бельгійського
прем'єр-міністра і міністра закор-
донних справ П. Г. Спаака. Його
заступником будуть міністри закор-
донних справ Греції і Данії. На
чолі Виконавчого Комітету стоїть
британський делегат Е. Г. Петч. На
генерального секретаря призначено
Р. Маржоліна. Перше пленарне
засідання Ради закінчилось у п'ят-
ницю о 19-й годині.

Збільшення товщу в двозонії

ФРАНКФУРТ (Дена). 17 квітня. В
травні нормальний споживач у двозонії
одержить 400 гр. товщу. Так подано
в п'ятницю до відома управління хар-
чування, сільського господарства і лісів
(юніа з відділів німецької Економіч-
ної Ради — Ред.) Підвищені приділи
цукру і овочів у травні також збері-
гаються. Але додаткові приділи товщу
видаватимуться, очевидно, в третій
декаді.

Рефлексії дня

Нобелівські лавреати?!

Нобелівський інститут опублікував
список кандидатів на одержання нобе-
лівської премії за заслуги в справі
збереження і зміцнення світового миру.
Серед запропонованих кандидатів фігу-
рують, поруч з іменами Магатми Ганді
і Папи Пія XII, імена кремлівських
можновладців Сталіна й Молотова.
Важко собі уявити щось дикіше від
цього нечуваного зиставлення.

Коли Гітлер роздмухав другу світову
війну, знищивши 6 мільйонів жидів,
міжнародний трибунал судив гітлерів-
ців за нелюдяність. 1933 року Сталін
замучив голодом 7 мільйонів українців.
А скільки мільйонів загинули за весь
час його кривавого панування?! Беле-
тенські простори колишньої „торми
народів“ він перетворив на суцільний
ще страшніший концентраційний табір.

Чи не за це пропонують тепер наго-
родити його нобелівською премією
1948 р.? Чи не за Вінаньо? Чи не
за Катинь? Чи не за те, що балтій-
ські і східно-європейські країни впали
під московським чоботом? Чи не за
державний переворот у Чехо-Слова-
ччині і накинений договір Фінляндії?!

Чи, нарешті, не за те, що ми, укра-
їнська еміграція, разом з представни-
кам інших поневолених Советами
народів, ось уже вдруге за останнє
чвертьстоліття, покинули рідний дім і,
немов безбаченки, пішли добровільно
на вигнання, понісши в світ нашу
українську одисею? Але „світ“ зали-
шається покищо байдужим до наших
змагань і поєв'ярять не будучи здатним
відрізнати добра від зла.

Таке, сказати б, вавилонське змі-
шання понять добра і зла — най-
характеристичніша, мабуть, ознака
духової кризи сучасності. Як же інак-
ше пояснити, що поруч з великим
ідеалістом, „святим нашого безбож-
ницького часу“, як називають Магатму
Ганді, поруч з Папою Пієм XII, зга-
дуються імена новітніх інквізиторів
Сталіна і Молотова?.. Важкий вибір
перед Нобелівським інститутом!

Початок безкровної битви за Європу

Наприкінці минулого тижня в тих
самих залах французького міністерства
закордонних справ, де торік відбулося
підписання мирних договорів з 5-ма
колишніми сателітами Німеччини, пред-
ставники 16 країн Маршалового пляну
підписали угоду про утворення по-
стійної організації економічної від-
будови Європи. Таким чином безкровна
битва за відбудову Європи почалася.
Як сказав грецький міністр закор-
донних справ Тсалларіс, у цій битві
не буде переможених, а тільки пере-
можці.

А, проте, значення нової організації
виходить далеко за економічні рамки.
Адже вона може бути підвалиною до
створення політичної і військової фе-
дерації європейських країн, перед
линем більшовицької небезпеки. Ще
одне відрядне явище: прагнення
європейських країн взяти ініціативу
до своїх рук, щоб не бути друго-
рядною фігурою в грі двох велико-
потуг — США й СССР.

Політичну й військову європейську
федерацію — принаймні географічних
розмірів 16 країн Маршалового пляну
— мав, очевидно, на оці й ген. де
Голь, коли говорив у Комп'єні про
„250-мільйонне об'єднання“ проти
комуністичної загрози.

Думку про потребу утворення такої
федерації повторив один з його най-
ближчих співпрацівників на першому
річному з'їзді голів у Марселі, що
відбувся минулого тижня за участі
2-х тис. делегатів. Співпрацівник де
Голя навіть висловився за споруд-
ження спеціальної радіостанції для по-
борювання радянської пропаганди і
радів з цією метою використовувати
політичну еміграцію з-під петербурзької
сфери впливу. У всьому разі питання
політичної західно-європейської феде-
рації — бастиону проти навали зі Сходу
— не таке вже й чисто теоретичне,
як може здаватися на перший погляд.
А. РОМАШКО.

Наприкінці березня в Гаванні підписано міжнародну торговельну Карту.
На фото: фрагмент одного з останніх засідань (Дена-ІНП-Більд).

Україна в міжнародній політиці

Недавно радіостанція „Голос Америки“ свою чергову передачу для громадян Советського Союзу присвятила національному питанню. Підкреслюючи симпатії Америки до національно-визвольних рухів у Європі, спікер сказав, що Чехо-Словацька республіка наприкінці першої світової війни була проголошена в Америці, де тоді перебував Т. Масарик. Тут же було згадано (правда, в делікатній формі) про заслуги тодішньої української американської преси, яка — каже спікер, — пропагувала визвольні змагання України 1917-18 років.

Цитуючи відому „великодушну“ і далекодучу заяву Сталіна про гарантію національної волі в Советському Союзі, радіо натякає на жадливу прірву між словами і ділами Сталіна щодо національно-визвольних прагнень підлеглих йому народів. На тлі останніх чітких заяв керівників американської політики про рішучість Америки реально підтримати кожну поневолену націю, що сама вже бореться за свою волю, слова спікера „Голосу Америки“ набувають ширшого значення. Наша газета недавно містила поширену агентством „Юнайтед Прес“ вістку про конкретні планні дійової підтримки з боку США підпільних визвольних рухів Середньої і Східної Європи.

Враховуючи сюди ще й глузливі локори, що пролунали були з рік тому з трибуни ООН на адресу Мануїльського. Це представник Англії Кадоген у відповідь на демагогію Мануїльського сказав, що голландська колонія Індонезія має більше національної волі, ніж „самостійна“ Україна під Советами.

Подібних політичних фактів, що сталися останніх років, можна було б нарахувати куди більше. Вони нарастають і набувають всіх ознак певної — хоч і слабкої ще — тенденції зростання ролі національно-визвольних рухів поневолених націй, як фактора сучасного міжнародного політичного життя. На жаль, наша політична еміграція, абсорбуючи свою увагу і силу на пустопорожніх внутрішніх суперечках і комбінаціях, не зуміла досі ані вловити цю тенденцію, ані використати її, ані підсилити її своєю активністю в цій діяльності.

Не можна бо серйозно ставитися до аматорських і по суті своїй карикатурних проявів „нашої зовнішньої політики“ на кшталт „меморандумів“ і „нот“, надсланих одночасно від кількох „урядів“ кількох „пашківських республік“. Не можна без почуття гумору поставитися і до тих аматорських-карикатурних аж кількох „міжнародних блоків“, в які об'єднують деякі наші партії тих самих нещасних поневолених народів. Це тема для гіркотливого ревію типу „Мама“, а не для міжнародної політики.

Тим часом російська еміграція вже відчула в згаданій тенденції міжнародної актуалізації національно-визвольних рухів грізну небезпеку для вікового російського імперіалізму. І ось від чорносотенців — до есерів і соціал-демократів (меншовиків) консолідується російський еміграційний фронт у загально-російський центр і вже веде активну роботу скрізь і всюди — зокрема й серед українців (яких названо недавно в одній відозві до українців „українцями із Росії“).

Сьогодні, як ніколи, назрів час кинути всі наші концентровані сили, насамперед політичні, на те, щоб звести напівець політичні міжнародні інтриги і заходи російської імперіалістично-настроєної еміграції. На те, щоб попри всі наші куді дітківські засоби, популяризувати в світі українську зовнішньо-політичну концепцію, яка йшла б назустрі-

чі і підживляла слабі покищо прояви симпатій до національно-визвольних рухів на Сході Європи, в тому й на Україні.

Але чи маємо ми таку зовнішньо-політичну концепцію? Чи можна, напр., назвати гасло „Воля народам і людині!“ зовнішньо-політичною концепцією? Як конкретно і глибоко розроблені студії проблем лежать під цим гаслом? Жадних. Від гасла до концепції — лежить довгий шлях. До того ж не гасло родить концепцію, а скоріше навпаки — лише добра реальна соціальна концепція, що дається наполегливою працею політично вироблених і тверезих людей, може зродити конкретну діюче гасло.

Концепція „блоку поневолених народів“ теж досі не вийшла із дитячих пелюшок наївно викладеного і коментованого голого гасла, і може саме тому не мають належного політичного відгомону такі утворини як АБН, Інтернаціонал Свободи і т. д., хоч вони й подиктовані суб'єктивно добрими інтенціями й думками.

Натомість помічаємо безкритичне захоплення певних українських кіл

такими концепціями, як „Межимор'я“, що вийшло з польських політичних кіл. Ми вітаємо концепцію „Межимор'я“, як знак політичного прозріння серед певної передової частини польського суспільства, як знак того, що серед поляків, чехів і т. д. починають нарешті розуміти абсолютну доконечність ліквідації російської імперії (підкреслюємо — імперії, а не російської національної держави в її етнографічних межах) і розподілу її на природні національні самостійні державні утворини. Нарешті, як знак певного зрозуміння серед частини поляків та інших прихильників „Межимор'я“ міжнародної ваги української проблеми.

Але не можна ж забувати, що концепція „Межимор'я“ не позбавлена присмаку провінціалізму і що вона не враховує комплексних політичних проблем ні на схід, ні на захід від передбачуваних проблем федерації „Межимор'я“. Маємо на увазі, проблеми Європейського Союзу, Кавказької федерації і середньоазійських народів, проблеми, від розв'язання яких залежить співвідношення сил у майбутній східній, а значить і в західній Європі.

М а л и й і н ф о р м а т о р

Таємна конференція проти Маршалового плану

ЛОНДОН (ББС). В своїй передвиборчій промові 13 квітня в Мілані італійський прем'єр-міністр де Гаспері заявив, що в нього є інформація про таємну конференцію французьких та італійських комуністів, на якій опрацьовано спільні плани поборювання Маршалового плану.

2 376 000 доларів на розбудову повітряної флотії США

ВАШІНГТОН (ГА). Асигнаційний комітет американської палати депутатів 13 квітня ухвалив фінансувати з військового бюджету наступного бюджетного року 2 376 000 доларів на виробництво бойових літаків і стрільців далекої дії.

Зовнішня політика Швеції

СТОКГОЛЬМ (АП). Зовнішню політику Швеції можна звести до чотирьох пунктів, — сказав 12 квітня шведський міністр закордонних справ у Гетеборзі перед 6 000 слухачів. Поперше: боротьба проти ворогів демократії всередині країни. Подруге: оборона національної незалежності. Потретьє: утримання від всяких союзів і зобов'язань, що могли б перетворити Швецію на пішака в грі міжнародних сил. Четверте: беззастережна участь в економічній відбудові Європи.

Вивозять німців до Сибіру

БЕРЛІН (ШН). 15 квітня. Як виходить з інформації газети берлінської християнсько-демократичної партії „Дер Таг“, кілька днів тому від'їхав на Схід через Франкфурт на Одери тридцятий транспорт з в'язнями концентраційного табору Бухенвальд. В'язнів транспортують товарними поїздами (кожний поїзд із 32 вагонів). Частину поїздів, що прибули з Советського Союзу з звільненими німецькими полоненими, залізниця спрямовувала безпосередньо до Бухенвальду, щоб транспортувати ними потім в'язнів на Схід.

Нові дворянство в Іспанії

МАДРІД (ЮП). Спеціальний комітет еспанського парламенту схвалив законопроект створення нового дворянства із лав прибічників Франка. Після прийняття цього плану перший новий титул призначено надати генералові Франко.

Відверті слова Чанкайшека

НАНКІН (АП). 14 квітня. В одній досі найвідвертішій промові на засіданні китайських Національних Зборів у п'ятницю Чанкайшек подав до відома, що в Манджурії комуністи знищили сім його найкращих дивізій. Однак він переконаний, що комуністи не зможуть підкорити собі Китай. У Північному Китаї між урядовими військами навіть місяців будуть знищені, — заявив генералісиму. Він визнав, що були серйозні військові помилки, але національні частини змінять свою тактику.

Авіація ССРП сильніша від авіації США?

ВАШІНГТОН (НДФ). 15 квітня.

У військовому комітеті палати депутатів американський міністр повітроплавства Стюарт Сімінгтон заявив, що Советський Союз готується розбудувати найбільшу повітряну флоту в світі; він виробляє тепер літаків у дванадцять разів більше, ніж США. Тому США негайно мусять почати збільшувати свою повітряну флоту на 70 ескадриль.

Генерал Спаад, головнокомандувач американської повітряної флотії, предняв до цієї думки, тоді як шеф генерального штабу морської флотії адмірал Дефелд в армійському комітеті палати депутатів, заявив, що США мають

175 підводних човнів, з яких 90 не перебувають на службі, а тим часом Советський Союз має 260 підводних човнів, з них чотири модерні німецькі підводні човни і 14 інших будуються на німецьких корабельнях.

З огляду на загострення міжнародної ситуації, президент Трумен і військовий міністр Форрестел домагаються від Конгресу винести рішення в питанні військової повинності. Сподіваються компромісу, на підставі якого набиратимуть до війська чоловіків віком від 19 до 26 років. Таким чином загальна потужність американської армії підвищиться з 1.050.000 до 1.700.000 вояків і в липні 1950 р. могла б досягти 1.900.000 вояків.

Домагання реорганізації Ради Безпеки

ВАШІНГТОН (НДФ). 14 квітня. 16 американських сенаторів подали до Конгресу резолюцію, в якій вимагають ревізії уставу Ради Безпеки ООН. На думку сенаторів, США, Великобританія і Советський Союз можуть відсилати до Ради Безпеки по два делегати, Франція і Китай — по одному, і всі інші країни — разом два делегати.

План советизації Італії

РИМ (Дена). За повідомленням Ройтера, 13 квітня італійська незалежна газета „Л'Емпедо“ опублікувала подробиці одного нібито комуністичного плану советизації Італії на випадок перемоги комуністів під час італійських виборів. Цей план нібито переслав у формі таємного наказу до італійських комуністів заступник советського міністра закордонних справ В. А. Зорін.

Туреччина

ВИДАЄ НЕНАДІЙНИХ ЧУЖИЦІВ

АНКАРА (НДФ). 15 квітня. За вістками з турецької столиці, турецький уряд вирішив видати з Туреччини всіх „чужинців лівої орієнтації“. Про причини цих заходів досі нічого не повідомлено.

„Протокол М“ — фальсифікат

НЬЮ-ЙОРК (Дена-Ройтер). 13 квітня. „Нью-Йорк Таймс“ опублікував інформацію, згідно з якою нібито доведено, що „Протокол М“ — план Комінформу щодо саботажних страйків у Рурській області — це фальсифікат. Кореспондент послався при цьому на „цілком вірогідне“ джерело. Британська Intelligence Service констатувала, нібито цей документ підробив один німецький антикомуніст. Автора за-

В умовах повного розгрому Німеччини і зміцнення ССРП, Берлін не може бути Харібдою, що здатна була б у видимій наперед перспективі ще раз роздавити передбачених учасників „Межимор'я“ об Спілку Москви. Тим більше, що реальні кроки до консолідації Західної Європи в мінімально гармонійне ціле передбачають раніше чи пізніше включити до цього цілого Німеччину.

Сьогодні найголовніший і найстрашніший ворог поневолених народів Європи й Азії є Москва і проти неї треба організовувати єдиний фронт усіх народів, загрожених Советами.

Нас проблема кавказького „Межимор'я“ цікавить не менше, ніж балтійсько-балканського і наше завдання пояснити це нашим сучасним і майбутнім приятелям із Заходу.

Активізація української зовнішньо-політичної думки й діла на тлі сучасного підвищення інтересу в західній Європі й Америці до визвольної боротьби народів Східної Європи — першочергове завдання української еміграції.

Юр. ДИВНИЧ.

Україна за залізною заслоною (Радіонотатки)

Загальні збори Академії Наук УССР. 12, 13 і 14-го квітня у Києві відбувалися загальні збори Академії Наук УССР. Після вступного слова, що його вголосив президент Академії академік Паладієв, з доповіддю про роботу Академії за 1947 рік виступив віцепрезидент Академії академік Олександр Біленький. По доповіді відбулися дебати. Другою точкою загальних зборів Академії була доповідь академіка Паладієва про план роботи Академії наук на 1948 рік. В дебатах виступили: Патен, Тичина, Рильський, Птуха та інші академіки. Виступив також з промовою заступник голови ради міністрів УССР Дмитро Мануїльський. Наприкінці ухвалено план роботи Академії на 1948 рік.

Білоруські поети — українською мовою. Державне видавництво художньої літератури України видало Антологію білоруських советських поетів у перекладах на українську мову. Перекладали: Павло Тичина, Максим Рильський, Володимир Сосюра, Андрій Малишко, Первомайський, Голованівський та інші українські поети. Крім поезії, Антологія містить також портрети білоруських поетів, їхні біографії та бібліографію їхніх творів.

Нові народні артисти УССР. Згідно з указом президії Верховної Ради УССР, за видатні заслуги в діяльності театрального мистецтва групи заслужених артистів надано звання народних артистів УССР. Серед нагороджених: Віктор Добровольський (Київський драм. театр ім. Фрідка), Вілоусів (Київський російський драм. театр ім. Лесі Українки), Іван Садовський (Вінницький драм. театр), Олена Станіславова (Київський театр опери й балету) та інші.

Аби не до Сибіру! Кореспондент часопису „Радянська Україна“ повідомляє з Дрогобича, що туди прибула партія переселенців з Польщі. Ці переселенці нібито відразу ж самі виявили бажання об'єднатися в колхоз імені Сталіна. Якщо кореспондент не бреше, то з переселенців мудрі люди відразу ж у колхоз, аби тільки не до Сибіру!

Ще недільники! 11-го квітня відбувся недільник у Львові. 20 тисяч львів'ян вийшли в той день чепурити міські сади, парки, сквери, садити дерева й квіти. Відбувся недільник і в Чернівцях. А в Чернівцях місцеве населення виконало за два недільники аж 80.000 робочих годин!

Перша мартенівська піч. На заводі Запорожстали діями стала до ладу перша, відбудована по війні, мартенівська піч. До кінця цього року мають відбудувати ще чотири печі.

Хваліть повні торби... Днями Київська радіостанція переслала нарис про те, скільки є в індивідуальному користуванні автомашин у Києві і хто саме ними користується. Таких автомашин нараховується понад 1.000 штук. Серед осіб, що ними користуються, бачимо, між іншими, Корнійчука, Ванду Василевську, Зою Гайдаї. Актори Паторжинський та Бучма нібито мають по дві автомашини. Родина покійного президента Академії Наук УССР Богомольця має в своєму розпорядженні аж три автомашини. І т. д. Чи знають ці київські хвалілки, що в Америці навіть безробітні мають свої власні машини? Мабуть, не знають!

Новий фільм. Українська кінематографія збагатилася короткометражним фільмом „Робітники художнього пензля“, в якому показується твори сучасних майстрів образотворчого мистецтва України.

Субтропічні рослини на півдні України. Одеський ботанічний сад вирощує у себе фісташки, інжир, помаранчі, цитрини. Цього року мають посадити субтропічні рослини також у деяких південних районах України.

Вілуга - 205 кілограмів! Рибалки колхозу „Червоний рибалка“ опіймали в Дністрі білугу вагою в 205 кілограмів.

Риби в Україні. На терені наддніпрянських плавнів (колишній Великий Луг) цього року буде посіяно десятки гектарів риби. До засіву цієї цінної культури стають колхозники Никопільського та інших прилеглих у цьому місці до Дніпра районів.

С. ПІДГАЙНИЙ

Про деякі помилки визвольної акції доби другої війни

Не можна применшувати безсумнівну жертвенність, без сну проведені ночі, спрагу й голод, спеку і жолод, той подиву гідний героїзм українських патріотів, що під стягом українського націоналізму героїчно і безбоязно в часи, повні небезпеки і в найтяжчих умовах початку другої світової війни пройшли шлях від Перемишля до Кубані.

Але кінцевий результат і досягнення героїчного походу були такі незначні, порівняно до понесених втрат і пороблених помилок, що годі сьогодні брати той похід за позитивний взірєць для майбутньої нашої тактики і стратегії в боротьбі з окупантом.

Навпаки, мусимо признати, що саме той похід показав, ідейно-політичну слабкість цілого націоналістичного руху перед лицем тогочасної української дійсності. Помилки, зроблених тодішнім керівництвом націоналістичного руху, мусимо уникнути в майбутньому. Де був корінь тих помилок?

Корінь тих помилок полягав, звичайно, не тільки в помилковій політиці щодо національних меншин в Україні. Та помилка була лиш похідною від основної помилкової позиції українського націоналізму. Головні з тих помилок такі:

1. Недооцінка національної державотворчої ролі українців підсовєтської України.
2. Нереальна оцінка і спрощення питань економічного і культурного життя.
3. Намагання починати історію від себе, ігноруючи попередні етапи, зокрема досвід Української Революції 1917 р.
4. Переоцінка власних сил і можливостей та вимагання накинати всім світоглядну концепцію націоналізму, вважаючи ворогами і більшовиками тих, хто тих ідей не поділяв.
5. Повна нескордированість дій, ба навіть страшна ворожість двох відламів одного і того самого руху.
6. Неправильна ілюзорна оцінка ситуації другої світової війни та її головних партнерів. Із цих тодішніх помилкових засад націоналістичного руху випливали вже помилки і в практичній діяльності. І завинили, звичайно, не ті полум'яні патріоти, що виконували з честю покладені на них завдання, а завинив провід тих патріотів, що тоді підсовєтської дійсності не знав, до інших не прислухався, був нетерпимим, вважав себе єдинопоміслим і єдинопокликаним рішати справу української політики.

В результаті на Україні з'явилося майже водночас аж два "уряди" (один у Львові, другий — у Києві), засновані двома ворожими відлами того самого політичного руху. І як перший, так і другий відлами того руху і поднесь офіційно не спростували претенсій тих ревкомів вважати себе урядами України, тим самим затемнюючи українську справу в світі і шпирячи отаманізм на українському ґрунті.

І наша трагедія полягає в тому, що й сьогодні, коли помилки того походу всім ясні, автори тих помилок уперто тримаються на старих позиціях.

Ми зупиняємося на цьому не для того, щоб когось чи образити чи щось знецінити. Навпаки, признаючи тим нашим патріотам всі їх заслуги перед українською нацією, кличемо їх до критичного перегляду їх позицій в ім'я перемоги всім нам спільної ідеї — державної суверенної України.

Зупиняючись і піддаючи критиці похід націоналістів, не сміємо оминути діяльність ненаціоналістичних партій, що діяли тоді на рідних землях і на еміграції. Мусимо констатувати тут, що діяльність ненаціоналістичних партій, так са, мо й першої української еміграції майже не була відчутною в ті часи вогневої боротьби на Великій Україні. Хоч по цілій Україні снувала легенда, що іде на Україну Уряд УНР на чолі з Винниченком, проте українська еміграція ані з рамен УНР, ані тим більше з гетьманського осередку відчутно не відзначала себе в той час.

Головна причина цього — цілковите паралізування Гітлером нашої еміграції, строга заборона повертати на Україну. А все ж перша еміграція помітна була на командних військових постах української партизанки.

В останньому ж уряд УНР, зайнявши від початку негативну позицію супроти німців, не мав ані сил, ані можливостей цілком включитися в бій за українську незалежність на теренах, звідки він свого часу вийшов.

В цілому, і партії українського закордону, як і партії західних українських земель у визвольній акції доби другої війни показали перед лицем складної великоукраїнської дійсності ідейно-політичну слабкість свого керівництва. З другого боку, "звільнені" з-під більшовизму сили, опинившись в умо-

Молотов в гостях у старих колег. Берлін 1940 р.

Характеристичні паралелі

Американська преса, аналізуючи останні події в Чехо-Словаччині згадуючи про дії німців у тій же країні, подає такі паралелі, що їх ми наводимо нижче:

Нацисти:

1. „Щастя народу — вище особистого щастя.“
2. Школи мусять бути виключно політичними.
3. Всюди виставляли пам'ятники, бюсти і портрети фірера.

вах фронту і гестапівського терору, не могли в блискавично змінній і несприятливій ситуації розбудувати за пару місяців міцну і солідну політичну організацію, до того ж бачачи твердо, що для генерального наступу між гітлерівською Спілкою і сталінською Харібдою передумов нема.

Сьогодні всім нам треба критично переглянути перейдений шлях, щоб у грядущих боях за українську незалежність і свободу не опинитися в ролі безпомічних емігрантів, не здатних забути те, що віджило, і навчитися того, що диктує реальне життя.

4. Спиралися на політично невироблену молодь.

5. Мистецьким вважалось те, що славить Гітлера і нац.-соціалізм.

6. Запровадження рабської праці: трудові резерви, мобілізації і т. д.

7. Заперечували вільне голосування.

8. Називали США „підпалювачем війни“ (в ноті до СССР, коли ділили Польщу).

Комуністи:

1. „Вище всього — воля народу“ (Готвальд).

2. Те ж саме (за Ждановим).

3. Те ж саме, тільки виставляють Сталіна.

4. Те ж саме роблять комуністи.

5. Комуністи усе примушують письменників „перебудовуватися“.

6. Те ж саме плюс стахановщина і соцзмагання.

7. Практично заперечують вільне голосування.

8. Комуністи так само називають США, коли США виступають в обороні малих держав.

В наслідок дій комуністів зміни-

лося цілком ставлення Америки до СССР.

Інститут Галюпа в США щороку проводить опитування населення різних прошарків. Ще в дні другої війни було запитано: „Чи будуть США і СССР співпрацювати по війні?“ Позитивно відповіло 56%, негативно — 34%, утрималося 10% опитуваних.

В 1946 році інститут Галюпа запитав: „Чи є на земній кулі країна, яка хоче оволодіти світом?“ На це відповіли 59% опитуваних „так“ і дописали: „це — СССР.“ Літом 1947 р. той же інститут запитав: „Думає СССР про свій захист, чи намагається заволодіти світом?“ 76% опитуваних відповіли „так“ і тільки 18% відповіли: „Він дбає про свій захист.“

Додамо до американських часописів: дійсно, дії комуністів у Чехо-Словаччині дуже подібні до дій нацистів. Але комуністи діють за пляном з Москви. Чи не нагадує американцям і всьому світові низенький чорноволосий володар з Кремля — низенького чорноволосого володаря з Берліну?

Подав Леонід ПОЛТАВА.

Леонід ПОЛТАВА

Полонений прибув з Києва

1. Боже мій, Боже мій...

По чотиритижневій подорожці він приїхав з Києва у Штутгарт — стрілець Штрасенберг із Берліну. Обірваний, вицвілий, безсилий. В торбинці мав дерев'яну ложку совєтського виробництва і пропагандивну книжку в німецькій мові „Подорож по карті СССР“ — все, що йому дали на дорогу. Ця людина довго буде зберігати подаровані „совєтські реліквії“. Ховаючи в кишеню подаровані картки і цигарки, він намагається усміхнутися і говорить:

— Покажіть мені тут хоч одного комуніста. Я ще маю досить сили, щоб дати йому ляпаса.

Вдруге, тепер уже чужа імперія хотіла зробити з нього раба. Але на цей раз експеримент не вдався.

— Ви звідки прибули?
— З Росії.
— А точніше?
— З Києва.

— А як там живуть люди?
— Ох, Боже мій, Боже мій... — знепачка говорить Штрасенберг — по-українськи. Ці слова завчив він у

Києві. Часто повторювала їх прибиральниця в лікарні.

2. Біля Петрозаводську

Їх групу перевезли з Будапешту в Петрозаводськ (Карелія). Працювали на прокладанні шляхів. Холод і голод. Вартові не розмовляють. По шляху, на яким працювали і оповідач, шодня шили і поверталися з праці довгі валки цивільних. Це — люди з усіх республік СССР. Потрапили вони в Карелію так само „добровільно“, як і кілька років тому в Німеччину. Мешкають у бараковому таборі на три-чотири тисячі людей. Мужчини окремо від жінок і дітей. Всі розбиті на робочі групи по 50 чоловік, біля яких є постійна варта з 6 вояків. Час перебування в Карелії невизначений. Кожна група має величезну ділянку лісу. Поїдуть додому лише тоді, як викорчують ті ділянки. — Я не думаю, щоб хтось із того цивільного табору під Петрозаводськом встиг за своє життя використувати норму, — закінчує Штрасенберг.

3 Петрозаводська групу полонених, в якій був Штрасенберг, перевезли до Ленінграду. Тут на харчові картки видавали по 600 грамів хліба на працюючого і по 300 — на непрацюючого та дітей. З ліквідацією харчових карток не стало і того мінімуму, що його ніби гарантувала держава. Остання зяла з себе відповідальність за прохарчування населення того дня, коли скасовано картки.

3. Пам'ятники, будинки, черги

На початку 1948 року полонений Штрасенберг потрапив у Київ, висаджував у повітря руїни будинків динамітом, був поранений і лежав у лікарні. З вікна лікарні бачив, як о 4-й годині ночі напроли, біля хлібної крамниці, лаштувалися в чергу жінки. Ранком, о 8-й годині, привозили у будці хліб, якого вистачало на 50-100 осіб. Решту людей розганяла міліція. Штрасенберг не раз бачив, як кишеневі злочинці обкрадали в черзі і втікали. За ними гналися пограбовані цивільні, міліціонери ж лише здалека сюрчали.

В оповідача створилося враження, що в Києві і Харкові, де він був, будують більше пам'ятників,

ніж житлових будинків. Ставлять пам'ятники Ленінові, Сталінові, різним героям Совєтського Союзу; ставлять на п'єдесталі старі побиті панцерники, ставлять на підвищення заслужені гармати і навіть кулемети з відповідними написами на дошках. Будинки ж будують такими темпами (та ще як врахувати приріст населення), що не скоро зможуть поселитися в них ті, які мешкають в землянках. Землянки чорніють всюди, нагадуючи свіжо вириті фронтівні шанці.

Населення Києва не ризикує ходити до церкви. Ходять лише старші, яким уже байдуже: розстріляють їх сьогодні, чи помруть вони завтра своєю смертю. Як розповідала Штрасенбергові служниця в лікарні (була у Німеччині і за те їй платять лише 50% зарплатні), по селах заарештовують священників. На їх місце або нікого не присилають, або присилають нових, спеціальних священників з духовних семінарій, організованих більшовиками.

Одного разу, свердячи в руїні дірки для зриву, Штрасенберг бачив, як біля черги під крамницею міліціонер щось голосно кричав до людей. Штрасенберг попросив червоноармійця-шофера перекласти. Той сям-так пояснив слова міліці-

нера: „Якщо Ви маєте час вистояти в церкві, то й по хліб у черзі постійте!“

— Чи хоч один поліцай світу зможе так зневажливо говорити про церкву? — запитує присутніх полонених. Кілька старших німців витирають сльози і лізуть ще раз в торбинки — подарувати ще один талон на 5 грамів масла.

4. Україна і Росія

Національне питання Штрасенберга не цікавило. В загальному була Росія, конкретніше — була справжня Росія, Україна і Карелія, — місця, де він був. Національна окремішність українців виказувалася тим, що: 1. В Ленінграді на німецьких полонених діти кидали каміння, а в Києві — просили у них „цукер“; 2. В Ленінграді ніхто не дав їм навіть картоплі, а в Києві — кидали з вікон маршуючим полоненим шматки хліба, печеного гарбуза і квашену капусту, загорнуту в газетний папір; 3. У справжній Росії селянські хати чорні, в Україні — вибілені.

Тим часом і цього вистачить. Найважливіше ж інше: синіми вусами Штрасенберг намагається поміхнутися і повторяє: — Покажіть мені хоч одного комуніста, я ще маю сили, щоб дати йому ляпаса.

Великий муфті

а б о

тонна динаміту на двох ногах

У зв'язку з сучасними подіями в Палестині знов випливає на політичній арені таємнича фігура Гай Амін ель Гуссейні, більш відомого в своїй ролі як „великий муфті Єрусалиму“. Він є дійсно визначною політичною особою арабського світу, й нині йому вже пророчать навіть ролі майбутнього президента палестинських арабів.

На 55-му році свого життя Амін ель Гуссейні виявляє не менш енергії й активності, ніж 30 років тому, коли він розпочинав свою політичну кар'єру. Під час першої світової війни він стояв по боці Туреччини, й активно боровся проти держав Антанти як лейтенант турецької армії. Але в 1918 році, після поразки Німеччини й її союзників, він різко міняє напрям своєї політики й перекидається до англійців. Це йому вдалося, й Амін ель Гуссейні дуже скоро почав уже працювати з відомим таємним британським агентом, полковником Ловренсом, що перебував тоді в Дамаску.

Проте недосить прихильне ставлення Англії до здійснення бажань арабських націоналістів і декларація Бальфура, що легалізувала жидівське переселення до Палестини, примусили ель Гуссейні знову змінити фронт своєї політичної діяльності. Весною 1921 року він організовує криваве повстання місцевих арабів. Британські військові сили придушили це повстання, й ель Гуссейні мусів тікати з Палестини. Заочню його засуджують до 10 років ув'язнення. На якийсь час ель Гуссейні зникає з політичного об'єкту, але не надовго. Вже в тому ж 1921 році призначений на посаду високого комісара Палестини Герберт Самуель видає наказ про амністію, за якою ель Гуссейні цілком реабілітовано. Він знову починає свою діяльність в Палестині, і ця діяльність набуває ще більшого значення після того, як його наприкінці 1921 року затверджено в ролі великого муфті Єрусалиму, тобто найвищого духового шефа палестинських мусульманів, яким до війни був завжди султан Османської імперії.

Призначаючи незначного ватажка повстанських банд на великого муфті, англійці мали на меті побороти досить могутню, але ворожу їм династію Наппабі, що панувала в той час у Єрусалимі. Арабське населення цю акцію англійців цілком схвалило, і події скоро підтвердили, що великий муфті відіграв ролі значно більшу, ніж духовий шеф палестинських арабів.

Гай Амін ель Гуссейні, як великий муфті, почав намагатися здійснювати свої політичні наміри: заселену арабами Палестину перетворити на незалежну арабську державу, на чолі якої мала б стояти династія Гуссейні. Він відігравав безпечну ліцеїрну роллю, що протягом років її не спромоглася викрити навіть прославлена англійська таємна розвідка.

З першого погляду здавалося, що він присвятив себе виключно виконанню обов'язків як духовий керівник мусульманів. Насправді ж він був таємним організатором арабської підпільної боротьби проти жидівських переселенців. Від англійського уряду муфті одержував належну йому, як офіційному представникові, суму—600 фунтів стерлінгів. Але крім цього він мав ще з так званого закордонного допомогового фонду щось до 2 мільйонів фунтів стерлінгів. З цих величезних сум він фінансував націоналістично-революційні рухи. В 1936 році вибухло велике повстання арабів, що привело до кривавої сутич-

ки з жидами і британськими військами. Тільки з великими труднощами англійцям пощастило придушити це повстання.

Пізніше британським урядовцям вдалося викрити документи, які виявили, що ель Гуссейні вже тоді був тісно пов'язаний з німецькою таємною агентурою. Навіть сам полковник Ловренс не помічав того, що його „співробітник“ підготував таємно те, що пізніше займало дуже поважне місце в арабських планах Гітлера. Через Адольфа Айхмана, що став пізніше керівником жидівського відділу гестапо, ель Гуссейні був в постійних таємних зносинах з Німеччиною. За допомогою цього Айхмана й авантюриста Фавзі Кавкаді Бей, що 1941 року інспірував повстання проти англійців в Іраку, ель Гуссейні, під машкарою великого муфті, вчинив постійні антибританські заклоти в Палестині.

Коли ж таємну діяльність муфті відкрили, й англійська Intelligence Service Service намагалася арештувати його, він сховався в мечеті Омара, звідки, передбачений бедуїном, втік до Бейруту. Англії, слідом за ним, надіслали наказ ареш-

тувати його (цікаво, що цей наказ чинив ще й сьогодні), але це аж ніяк не непокоїло ель Гуссейні. Коли ж в Бейруті наказ арештувати його видали також французи, то муфті подався до Багдаду, де іранський уряд Рашида Алі ель Кайляні прийняв його, як дуже шановну особу. Тут він продовжував свою діяльність, співпрацюючи з німецькою агентурою, за завданням якої підготував заклоти. Проте, повстання в травні 1941 р., не зважаючи на широку допомогу Гітлера, було невдалим.

Великий муфті знов мусів рятуватися. На цей раз він приїздить з японським посольством до Теграну. Але й тут він залишається лише на короткий час, бо скоро до Ірану ввійшли советські й англійські війська. Ель Гуссейні залишає Азію й втікає до Італії. Після короткого перебування в Римі він переїжджає до Берліну, де його приймають з великими почестями, як гідного шефа ворожо настроєних до Англії арабів.

Разом з ель Кайляні великий муфті розробляє план утворення „Вільної Арабії“. Цілком зрозуміло, що для здійснення цього потрібне військо, тим то незабаром утворюється в Німеччині арабська дивізія добровільців. Ця дивізія й особові СС-івські війська, складені з мусульманів, воювали разом з німецькими військами проти союзни-

ків. Не менш активним був ель Гуссейні також в утворенні особливих агентурних груп, що їх надіслали головню на російський фронт. Так постала, напр., за допомогою німецького таємного агента адмірала Канариса в 1942 році відома „Магометанська акція“. Одну з цих груп надіслано потім до Кавказу, де вона просунулась аж до Грозного.

Проте навіть такий далекий інтриган, як великий муфті, не передбачав поразки своїх союзників. Після закінчення війни й окупації Німеччини ель Гуссейні два рази невдало намагався втекти до Швейцарії. В 1945 р. його передано французькому уряду. В одному з передмість Парижу йому дали дуже гарну віллу, де він користувався достатнім комфортом, як почесний в'язень. Проте лише наївність французької жандармерії могла припускати, що ель Гуссейні вже закінчив свою політичну кар'єру й забув про свої арабські націоналістичні плани. 7 червня 1946 року великий муфті зник з місця свого ув'язнення. Найцікавішим у цій втечі було те, що йому пощастило зробити це французьким літаком.

Великий муфті знайшов гостинний притулок в Єгипті, де він знов зустрівся з своїм старим співборцем Фавзі Кавкаді Бей. Пізніше подався до Бейруту, де перебуває

Найстарший син забитого короля Фейсала, що проголосив себе королем.

й досі. Присутність цієї особи поблизу Палестини унеможливило будь-який спокій на Близькому Сході. Ель Гуссейні, який за висловом Черчіла, являє собою „тонну динаміту на двох ногах“, намагається ще раз відіграти значну роллю в арабському націоналістичному русі.

І. СК.

По українській пресі всього світу

Щоденник „Свобода“, що виходить в Нью-Йорку, в ч. 59 містить деякі подробиці кореспондента Юнайтед Прес Павла Тігріді про недавню капітуляцію Бенеша. За словами Тігріді „Бенеш піддався комуністичній Клем. Готвальду в наслідок зради свого власного міністра оборони Людвіка Свободи, який міг був при допомозі війська не допустити комуністів до влади. Коли Бенеш побачив, що міністер війни перейшов на бік комуністів і чеська армія опинилася під наказами його ворога, щойно тоді він завагався, що далі робити. Та рішальним аргументом для повної здачі Бенеша була загроза Готвальда, що він арештує всіх не комуністичних міністрів. З другого боку, Готвальд дав запоруку особистої свободи для тих міністрів, якщо Бенеш прийме його умови. Готвальд навіть сказав Бенешеві, що нема різниці, чи Бенеш підпише настановлення нового міністерства, чи ні, бо на площі св. Вацлава, при якій знаходиться палата президента, стоять в погрозі тисячі змобілізованих робітників, які на даний знак вмаршують до палати, і тоді президент не може рахувати на ніяку оборону. Після такої погрози Бенеш скапітулював, і на ділі опинився в неволі Готвальда, а цей однаковий не дотримав обіцянки про свободу некомуністичних міністрів“.

У тому ж числі, в статті „Старий колоніальний лад згинув, новий постає“, відомий публіцист проф. Микола Чубатий пише: „Якось так немов припадково складається, що ліквідація колоніального порядку приходить 1948-го року, себто рівно по сто літах, як в середній Європі зломилася старі абсолютні монархії, а маси визволилися соціально через знесення панщини. Однак одночасно, як колоніальна система капіталістичних держав західної Європи зломилася, на заході Європи та в її центрі постають нові колоніальні народи під владою Советів“.

Народи, що опинилися під владою червоного Кремля, стратили зовсім політичну свободу. Вони також стратили свободу економічної самоуправи, бо вся економіка того простору достосована до інтересів Росії. Народи, які входять в склад Советського Союзу, поставлені в становище правдиво колоніальних без якої-небудь політичної та економічної самоуправи. Становище України в Советському Союзі є найкращим прикладом по-

вої колонії, політично і культурно гнобленої та економічно експлуатованої“.

„Українська Думка“ (Лондон) ч. 14/61 за 8 квітня 1948 року в статті „Сучасні політичні події і ми“ пише:

„Визнання України, як повноправної держави з політичними і дипломатичними представництвами за кордоном, створює для нас корисний чинник визнання правно-політично нашої території за державну, а через те і в момент розвалу більшовицької імперії дасть нам міцний козир до рук за всяку ціну вдержати державну територію України у сьогоднішньому її стані, встановлюючи на ній такий державно-політичний лад, за який ведемо посилену боротьбу“. (Автор забуває тут сказати про Крим, Таганрог, Кубань і Подоння, що їх відірано від УССР.—Ред.).

У цьому ж числі „УД“ подано чималий репортаж пані Ш., якій у березні пощастило вийхати з Варшави через Прагу до Англії. Пані Ш. відзначає велике поширення в сучасній Польщі чорної торгівлі. Найкраще з матеріального погляду живуть спекулянти, за ними йде інженерно-технічний персонал, попит на який викликано урядовим курсом на індустріалізацію. А найгірше живуть учителі і службовці, що, дістаючи яких 8000 злотих місячної зарплати, ледве можуть купити на них одне шерстяне накривало і 0,5 кгм масла.

Щодо політичного життя, то советизація його відбувається неухильно, але повільно — не так раптово, як останнім часом у Чехо-Словаччині. Ось як пише пані Ш.

„Бувало, давніше можна було поскаржитися сусідові на погані часи, голосно вилається на уряд, взяти владу на глум. Тепер ширіше все більш небезпечно. Славнозвісна „УБ“ (Ужонд Безпеки) проникає все глибше в суспільство і докладніше бачить та чує. Найбільший натиск кладеться на молодь. Саме для виховання молоді створено цілий ряд організацій, які тільки і роблять, що перебивають її на новий лад“.

Переїжджаючи Чехію, пані Ш. мала нагоду в Празі спостерігати життя тих українських емігрантів, яким не пощастило досі вихопитися за межі Чехо-Словаччини.

„По приході більшовиків українці на чеській території ніколи не

почували себе певно. Вічно видна була нервозність, страх вивозу, арештування, дошкулювали злидні. Головним джерелом заробітку на прожиток були й залишаються досі лекції російської мови. Болять тут можна було обернути чеське москвофілство собі на користь. Останніми часами умовини ще погіршали. В багатьох українських домах проведено ревізії...“

Говорячи про настрої серед че-

хів після недавнього комуністичного перевороту, пані Ш. пише, що тепер моральне становище чехів гірше, ніж поляків. „Чехи весь час мали надію на те, що їм уласться втримати приязні стосунки так само з СССР, як і з західними державами. Комуністичний переворот вилікував їх від ілюзій, але кинув у паніку. В самій Празі зростають протикомуністичні та протиросійські настрої і ... надії на війну“.

Закордонна преса про ДП в Німеччині

60% працездатних ДП затруєні за фахом.
10% всіх студентів — ДП

Орган австрійської „Ліги за Об'єднані Нації“ „Der Auswanderer“ („Емігрант“) містить в ч. 5/6 за березень 1948 велику редакційну статтю, присвячену життю переміщених осіб в американській зоні Німеччини.

„В американській зоні Німеччини живуть 328.180 переміщених осіб, представники різних національностей. З них 134.427 чоловіків, 113.609 жінок та 80.144 дітей. За релігійною приналежністю поділяються ДП таким чином: 82.735 католиків, 44.572 протестантів, 73.985 православних, 115.810 жидів та 11.078 інших віровизнань“.

За статистичними даними того журналу на 9 серпня 1947 р. нараховувалося в американській зоні окупації 327.213 ДП, серед яких кількісно належить українцям друге місце.

Ось як поділялися переміщені особи на національні групи на 9 серпня 1947 р.: жиди — 116.840 (35,7%); українці — 58.014 (17,5%); поляки — 48.495 (14,8%); лотиські — 40.528 (12,4%); литовці — 25.958 (7,9%); естонці — 12.860 (3,9%); югослави — 4.883 (1,5%); білоруси — 2.832 (0,9%); росіяни — 2.755 (0,8%); інші — 15.048 (4,6%).

Одну десяту частину загальної кількості студентів на університетах заповнюють студенти — ДП.

Ще в 1946 р. на 330.000 переміщених осіб потрібно було 4.000 урядовців; тепер їх лише 700, бо ДП прагнуть самоврядування.

Ще не випадок, що в повоевній хаосі не виникла серед ДП ні одна епідемія. Це — результат ретельно проведеного антиепідемічного по-

септичний порошок, вживаний з успіхом в цій війні американською армією в боротьбі з епідеміями. —Прим. ред.) та щеплення. Тепер більшу частину санітарної служби в таборах перебрали на себе самі ДП.

Тепер працює 125.979 осіб, тобто понад 60% всіх працездатних ДП. Серед них представлені найрізноманітніші фахові сили, від столаря, муляра, крапця та лісоруба до друкаря, ювеліра та дентаста. 1.570 ДП працюють в сільському господарстві, на влаштованих ІРО фармах. Багато гектарів давно нерораної землі, що служила як летовища та площі для військових вправ, зорані тепер підівським плугом.

В американській зоні Німеччини працюють тепер комісії для перевірки фахових здібностей ДП. На підставі вислідів праці цих комісій ІРО одержує таку картину розподілу фахів серед 330.000 осіб: одна третина чоловіків працездатного віку — це фахові робітники, одна чверть — сільськогосподарські робітники, одна десята — інтелігенція, решта розподіляється на інші фахи (допоміжні робітники, крамарі тощо). Серед жінок одну четверту частину складають допоміжні робітниці. Понад 14.000 жінок — кравчині“.

Далі підкреслює журнал погляд представника американської служби праці пана Вільяма К. Шагнесі про те, що всебічні фахові напрямки європейських ДП зроблять їх багатою та коштовною резервою працевитих фахівців в повоевній світі, де відчувається болюче брак робочих рук в численних фахах.

3 українського життя

ЕМІГРАНТСЬКІ КООПЕРАТИВИ

(Від власного кореспондента)

Деякі категорії діп, хоч це й гостро суперечить нашим бажанням, залишається, певно, якщо не на зовсім, то на довгий час у Німеччині. Це переважно люди похилого віку, слабосилі, інваліди, хворі тощо. Зрозуміло, що доля цих людей після припинення діяльності ІРО буде досить гірка. А проте ці люди можуть самі собі заробити якийсь шматок хліба, коли їх заздалегідь підготувати до цього, дати їм певні виробничі знання і навички у таких більш-менш легких виробництвах, у яких вони можуть ще якось працювати. Треба тільки дати їм змогу гуртуватися і творити відповідні виробничі кооперативи, як от: шевські, краєвські, різбярські, картонажні, артілі вишивальниць, артілі виробництва плетених речей, іграшок, художніх виробів і т. д. і т. п.

Для цього треба:

а) щоб окупаційна влада надала діпів право гуртуватися у такі виробничі кооперативи та легалізуватися через німецькі гевербеамти;

б) щоб українські допомогіві організації з свого боку взяли на себе патронувати над цими виробничими кооперативами.

Все це дало б можливість цим господарським організаціям діпів поводити зміцнити й стати на ноги в тому розумінні, що члени їх набули б згодом певних виробничих знань і самі організації, до моменту припинення діяльності ІРО, набули б собі якесь майно, устаткування, освоїли б певне виробництво, знайшли б собі сталі шляхи збуту своїх виробів тощо. Наші табори створили і обладнали низку майстерень, придбали устаткування, меблі тощо. Все це громадське добро діпів. Його легко можна було б передавати при ліквідації таборів, при припиненні праці таборових майстерень тощо цим виробничим кооперативам безкоштовно і зміцнювати їхню господарсько-виробничу базу та їхні допомогіві фонди.

Завданням цих кооперативів діпів мало б бути: полегшувати незалежну долю своїх членів, що залишаються

в Німеччині на довше чи на постійно, надаючи їм роботу і в разі потреби, допомогу.

Обсяг діяльності таких кооперативів широкий:

а) заснувати виробничі майстерні, де українці могли б мати постійну роботу і тим заробляти собі на шматок хліба;

б) організовувати як гуртовий, так і роздрібний збут продукції своїх членів;

в) створювати каси взаємної допомоги;

г) подавати матеріальну й моральну допомогу своїм потребуючим членам;

д) поширювати серед своїх членів корисні виробничі знання й навички, і т. д.

Цим кооперативам має бути надане право існувати і як самостійні статутарні господарські організації, і як статутарні господарські організації, патроновані іншими, вже існуючими громадськими організаціями, як от: Укр. Цен. Допом. Комітет, СХС тощо.

В цьому напрямку Краєва Управа СХС Ганновер розробила і подала до Головної Квартури англійських військ у Німеччині меморандум, прохачи разом з тим УЦДК підтримати це клопотання з свого боку, беручи до уваги важливість цього питання для певних категорій діпів.

Ганновер, 11. 4. 48.

Нас запрошують альянти

Незабаром у Нюрнберзі розпочнеться останній процес над гітлерівськими генералами. Обвинувачення ті самі, що і на попередніх процесах в Нюрнберзі. Можливо, все те нас і не зацікавило б, коли б не судили генералів армій, які діяли на Сході Європи.

У відозві американської армії, розісланий майже по всіх таборах, проситися чужинців, які походять із Сходу Європи—стати на процесі за свідків.

У цій же відозві, під загальним заголовком "Міста Росії і Польщі" перелічено міста, які найбільше цікавлять суддів: кілька польських, білоруських та російських, решта ж—українські: Київ, Харків, Одеса, Львів, Дніпропетровськ, Полтава та інші.

Для Нюрнберзького процесу, куди і нас запрошують як свідків, заготовлено, очевидно, багато матеріалів. З свого боку українські свідки могли б зробити там дві важливі справи:

1. Обвинувачуючи німців—обвинувати і більшовиків, які також висаджували в повітря житлові

Вшанували пам'ять жертв голоду

В неділю 28 березня з ініціативи СУМ'у українці в таборі Зеєдорф, де живе понад 4 тисячі скитальців, вшанували пам'ять тих, що померли 15 років тому від штучного голоду на Україні. По вулицях оселі пройшла величезна колона, що тяглася на чверть кілометра на чолі з п'ятьма священниками, з двома хорами. Окреме місце в колоні мали СУМ, Пласт, школа, ОУЖ, СХС. Прапор перетнула широка чорна стрічка. Таборяни несли гасло.

На площі імпровізована могила, безровий хрест, терновий вінок, коло могили почесна вартя. Священник відправляє панахиду, гричить хор. Могила зростає від покладаєних вінків. Наш траур поділяють інші нації, що живуть у таборі: балтійський священник теж поклав на могилу вінок.

Марина МОРОЗЕНКО.

Допомогова лотерія

СХС повідомляє, що з метою створення фонду допомоги хворим та інвалідам, сиротам і вдовам поборцям за українську державність, колишнім полоненим і тим, що залишилися в Німеччині, Управа СХС, за погодженням з ЦПУЕ, влаштовує

будинки в Києві, Харкові і т. д., залишаючи цивільне населення без харчів, житла, води і світла. Чи ж це не належить до злочинів проти людини?

2. Найбільші втрати понесла в цій війні Україна. Справедливому нюрнберзькому суду, а разом і цілому світові в нагода звернути увагу, що Київ, Харків, Львів та Полтава—це не міста Росії і Польщі. Судячи злочинців проти справедливості та людяності—суд не може ображати наші справедливі людські почуття—національні.

І ще багато чого можна сказати для України на нюрнберзькому процесі. Справа негайна. Люди мають величезний матеріал. Кожний емігрант—свідок. Мусимо матеріально зібрати, щоб наші свідки світлими і чистими показали дії обох диктаторських армій. Це буде дійсно велика політична справа, яка сама проситься до нас з американських відозв.

Адреса, куди зголошуватися свідкам: Justiz-Palast Nürnberg, Evidence - Division, Zim. 402.

Л. П.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ЯРМАРОК

Гумореска

...Чого нема на тому ярмарку! Колеса, скло, дьоготь, тютюн, шкіра, пабуля, крамарі всякі... Так, що хоч би в кишені було рублів із тридцять, то й тоді б не закупував усього ярмарку".

М. ГОГОЛЬ.

Правду кажучи, давно був я на ярмарку. Тут в Німеччині вони не в пошані. Бенгійцями давно розігнали ярмаркову метушню. Що ж до літературного ярмарку, то про такий німці не мають жадного поняття.

І коли вже ми показуємо Європі своє мистецтво: пісні, музику, танки і всякі інші штуки, то чому б не показати, як на Україні відбуваються ярмарки. А коли на чужині ми не маємо коней, корів, овець, свиней (правда, в деяких таборах свині такі є!), дьогтю чи пабулі, то літературного краму в нас перепродувати. Організація літературного ярмарку і мусила розвантажати пивниці від надміру літературного краму, в який вкладає силу людського розуму. Кажучи торговельною мовою—ліквідувати видавничу нерентабельність, що загрожує деяким поетам відмовитися від пера і взятися за шило.

Як годиться, для проведення ярмарку було створено два комітети: почесний із 19 осіб, що нічого спільного не мають з літературою, і діловий комітет з 9 партійних

репрезентантів. На диво, в ярмаркових ділах жадних партійних розходжень і відокремлень не було. Може тому, що кожна партія хотіла просуни в маси свою продукцію і вторгувати якийсь пфеніг, а може й тому...

Були маленькі суперечки щодо місця: одні хотіли організувати ярмарок в Мюнхені, другі—в Регенсбурзі, треті в Ульмі. Але як завжди, на допомогу прийшов ЦПУЕ й помирив, запропонувавши організувати ярмарок біля лісу над Дунаєм. Усі були задоволені, бо пропозиції всіх партій провалилися.

Складніше було щодо розподілу торгових кіосків: одні висловлювалися, щоб розподілити за плодотивістю автора, другі захищали жанри, треті намагалися розподілити за ідейними напрямками. Зрештою погодилися, що тут мусить бути повна демократія—кожен вибирає собі місце, де захотів, але універсальний павільйон гарантувати МУР'ові.

Ще на світанку почали ярмарчани звозити свій крам. Боже мій! Якими тільки засобами не везли:

"Допомогову лотерію". Установлено 406 вигравів на загальну суму 29,000 н.м. Лотерія почнеться 15. 6. 1948 р.

До всіх українців-емігрантів в Німеччині

Виконуючи постанови Другого Загального З'їзду Української Еміграції в західній Німеччині, зарятала Центральна Виборча Комісія проведення виборів до Таборових, Повітових й Обласних Рад в часі між 15. IV. до 15. V. 1948 р.

Нові органи самоврядування обрані на засадах свободного виявлення волі українців-емігрантів повинні відіграти величезну роль, як осередки нашої національної згуртованості і то в цей критичний час, коли вирішується дальша доля еміграції.

Ці вибори повинні спричинитися до найкращої нашої національної репрезентації та до зміцнення нашої внутрішньої єдності.

Треба обрати такі органи самоврядування, які дбали б про підвищення морального й культурного рівня еміграції, сприятимуть переселенню до інших країн, забезпечуватимуть правний захист та провадитимуть акцію матеріальної допомоги.

До Таборових, Повітових й Обласних Рад слід обирати енергійних національно-свідомих людей, які могли б належно виконувати ці важливі завдання.

Пам'ятаймо, що вибори повинні зміцнити та об'єднати нашу спільноту. Тому під час виборів унікаймо всього, що може привести до роз'єднання—шкідливого для нас та потрібного лише нашим ворогам.

Закликаємо провадити виборчу агітацію цілком коректно, допускаючи критику лише в межах речевості.

Разом з тим закликаємо всіх українців-емігрантів взяти активну участь у виборах, поставитися до них з точки зору добра національної справи та тим виконати свій громадський обов'язок.

Авгсбург, 13. квітня 1948.

За Центральну Виборчу Комісію:
Д-р Р. Слюзар

Організаційний Відділ ЦПУЕ
Д-р С. Галамай

поїздами, пароплавами, автами, воями, роверами, тачками, кіндербасами і навіть йокзаками. Ось Ярема Скрагучий везе сірими волами в чумацькому возі "Гомін віків" і "Колоски", Юрій Росач польовими дорогами транспортує свої томи вантажними кінсьми тірольською гарбою з двома причепами. А ось експериментатор Гродецький показав новаторство і в транспортуванні літератури. Він прив'язав до обох кінців коромисла по кілька пакунків, зручно поклав коромисло на своє плече (так, як на Полтавщині глеючи з молоком), і, скорочуючи шлях, їде собі навпростець ярами та виопівує:

Ой гей долиною,
Ой та гей, гей широкою...

З усіх кінців тяглися валки, гули авта, таракотили вози, пливли човни, хиталися пішоходи. Ярмарковий майдан тіснішав. Куди не глянь—усе завалено літературою. Кожен продавець чи то пак письменник поставив перед собою велику скриню для грошей і нетерпляче чекає, коли вже споживачеві дозволять з жадою накинута на довгожданий крам. Правда, в МУР'івському павільйоні панує криза. У. Самчук, І. Багрянний і Т. Осьмачка червоніють, що на прилавку лежить по одному примірнику їхніх видань. Кожен шкодує, що розпродав їх завчасно і тепер на ярмарку приходить бути глядачем.

Зате на товкучці, або як у Києві говорять, "барахольці" за місця (Далі на 6-й з'їзді...)

Український шактар на прогулянці поблизу терикона шахти. Бельгія.

За останніми даними в Сполучених Штатах є до 5 мільйонів людей, що мають бодай небагато негрської крові. Та проте негрський журнал „Ебоні“ навів цю фотографію, щоб показати як важко визначити чи походить людина від негра. На нашій фотографії всі дівчата, крім другої з правого боку, є негрського походження.

Наука й техніка

Ультразвук та його майбутнє

Ультразвукові коливання в принципі були відомі науці вже давно, але їх практичне застосування тільки починає розквітати. Такі поназдолювання повітря отримують в лабораторії, піддаючи кристал кварцу електричним імпульсам, які спричиняють незвичайно високі коливання кристала. Утворені таким чином хвилі можна, подібно світляним, концентрувати та надавати їм потрібного напрямку за допомогою рефлекторів.

„Ультразвукова гармата“

Досліджуючи ультразвук, була збудована „ультразвукова гармата“, яка, складаючись з трьох кристалів кварцу, трансформатора та системи рефлекторів, утворювала хвилі надзвичайно високої частоти, понад 10 мільйонів коливань на секунду. Такої частоти хвилі, спрямовані на кроля, вистачали, щоб паралізувати його руки на кілька секунд. В останній війні знайшов ультразвук застосування під водою, ставши „вухом“ підводних човнів, даючи можливість „чути“ наближення підводного чи надводного противника.

.... Нищить бактерії

Ще більше можливостей застосування дає ультразвук на територіях практичного життя. Невидимі колосальної густоти „звукові“ хвилі нищать на своїм шляху бактерії, які гинуть, не витримуючи такої не-

звичної вібрації. В той час, як пастеризація молока вимагає тепер 30-40 хв. досить високої температури, для ультразвукових хвиль вистачає кілька секунд. На деякі роди бактерій нпр. бродіння, навпаки, діють коливання збуджуюче: процес бродіння скорочується, вино або сир „випроджують“ за найкоротший час.

Такими хвилями вдалося змішати речовини, механічне змішання яких вважалося неможливим, а саме: вода та олія, олово та алюміній, золото та срібло.

.... Нищить туман, лікує хворих

Метеорологи сподіваються мати можливість при потребі „нищити“ туман, робити погоду, бо ультразвуків коливання сприяють згущенню повільно рухуючих частинок водяної пари в тяжчі краплини води.

Кишенькові ультразвукові оскілятори служать приладом орієнтації для сліпих, висилаючи ультразвукові та реагуючи відповідно на їх відбиття від довколишніх предметів. Нарешті, хірурги досліджують тепер можливість знищення опухів на мозку за допомогою поназдолювання хвиль, концентруючи їх з двох різних напрямків на хворі клітини.

Ультразвук — пральна машина

В дослідній лабораторії англійських пралень в Гендоні, на передмісті Лондону, провадяться експерименти, єдині в світі в цій роді, які

вважають простотою та спритністю їх влаштування. В наповнений слабим мильним розчином рурці плаває шматок забрудненої в оливу та пороху тканини. Рурку піддають діяню невидимих та нечутних поназдолювання хвиль, 300 000 кол. на секунду. Таємничая енергія шалено вібрує шматок тканини, який поступово втрачає свою брудну фарбу, віддаючи її воді. Зливши воду, маємо шматок чистої матерії, випраної ультразвуком. Покищо — це спроби в невеликому масштабі. Але „ультразвукова пральня“ вже на шляху до здійснення. Може навіть без мила... Коли далші досліди покажуть, що тканини не нищаться поназдолюваннями хвилями, можна буде приступити до будови досконалих і економних машин для широкого застосування. Людство перебере від науки ще одного доброго помічника в практичній житті — ультразвук.

Подав Б.

Оголошення

Відкрита свічкаря. Беру на переробку недогарки. За кілограм огарків даю 800 гр свічок. Є в продажу церковні свічки доброї якості.

Мюнхен-Фельдмохінг, Табір Шляйсгайм 42 барак. 472-4

Вже вийшов і продається Літ. Науковий Збірник. Ціна 15 НМ.

Адреса:

G. Tyschtschenko, DP-Camp 25, (24b), Post Heikendorf über Kiel. 465-1

Найкраще привітає своїх родичів, приятелів і знайомих при всяких нагодах (навіть з Великоднем), коли писатиме на поштових листівках „Пресо-вої Квартирі“ УСС з пісню „Молитва УСС на чужині“. Музика І Недільського, слова М. Угриня-Безпрісного. Ціна 1 НМ. Книгарням і кіоскам відповідна знижка. Віримо, що й для себе оставите усеуську пам'ятку із скитальщини.

Замовляти: Кооператива „Праця“, Байройт, Леопольд-Казерне. 467-1

Увага, хори і любимої пісень!

Вийшли з друку поти М. О. Гайворонського, на мішаний хор: волинські, лемківські, бойківські та пісні українських скитальців у Югославії. Вісім пісень у шести примірниках.

Ціна комплексу — 22 НМ тільки за готівку або за післяплатою.

До набуття тільки у Висилковій Стан. Кооп. „Пласт“ Аугсбург, Соммеказерне I. Малий наклад! 506-2

Р О З Ш У К И

До тих, хто подає оголошення про розшук

1. Подавати чітко адресу пошукувача — краще друкованим шрифтом
2. Тих, хто відкликається на розшуки, обов'язково просимо подавати число газети і номер, під яким надруковано оголошення. Без цього Редакція абсолютно не зможе відповісти в справі розшуків.

— Друзі, що розійшлися на Закарпатті, відгукніться на адресу „Українські Вісті“. Вас шукає хворий з Свистільни. 1

Мирослава Великопольського, Кепка Богдана шукає Наталія Купчир — Регенсбург, Гангоферзідлонг 19/76. 453-4

Сина, Німченка Івана, нар. 1924 р., шукає батько—Німченко, Ельванген, Український табір (Ягст) 709. 454-3

— Сина Шовкопляс Костю розшукує мати Шовкопляс Евфросінія, Аугсбург, Сомме-казерне, бл. 3/16. 417-1

— Редакція „Українські Вісті“ просить відгукнутися п. Демид Захаренка (літредактор) і двох сестер Філоненко (до капітуляції були в Дрездені на Бременштрассе). Писати на „Українські Вісті“, Neu-Ulm, Ludwigstr. 10. 497-1

— Синів та знайомих розшукує Криско Петро Т. Писати: Bayreuth, Ukr. DP-Lager 14/115. 481-4

— Рідних та знайомих розшукує Фат Ілько. Писати на „Українські Вісті“. 482-2

— Рідних та знайомих із Харкова розшукує Олександр Мюлінг. Писати на „Українські Вісті“. 492-3

— Гибу Костю шукає батько. Хто знає про його долю, прошу звернутися на адресу: Гиба Петро, Augsburg, Ulmenhofstr. 30. 495-2

— Голода Василя (останньо перебував Manz-Weisenau розшукує брат Голод Петро — табір Лисенко, Ганновер, Мекернштрассе 21. 489-1

— Батька „Бабенка Афанасія та знайомих із Кам'янського розшукує Кіричкова Анна, табір Лисенко, Ганновер, Мекернштрассе 21. 490-1

— Рідних і близьких з Немірова шукає Скоп М. L. Holderied, Augsburg-Oberhausen, Tauscherstr. 24. 487-1

— Онищенко Марка, Шавлового Микиту шукає Онищенко Григорій, — Göttingen, Herzberger Landstr. 108. 488-1

— Синів Петра і Миколая з села Липовень, пов. Сяник, — шукає мати Бережна Анна. Голоситися до ред. „УВ“. 483-3

Оголошення

Увага!

Школи, Культурно-освітні установи, Книгарні! Зокрема англійська і французька зони!

Маємо ще на складі невелику кількість підручника

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС

Оксаненка в ціні по 5 НМ за примірник. Тільки за готівку або за післяплатою. Відпродавати 20% опусту.

Замовляти:

Кооп. „Пласт“, Висилкова Станція Аугсбург, Соммеказерне I. 506а-2

Д-р медицини Євген Омельський, Д-р медицини Люїза Омельська

приймають хворих подія між 2-гою та 4-тою годинами пополудні. Ulm, Römerstr. 67. Кінцева зупинка трамвайної лінії 4, тел. 3838. 478-3

Матримоніальне

Українець, самотній, з Західної України, 32-ох років, кваліфікований слюсар, бажає нав'язати листування з панною віком до 25 р., в здоромому стані, приблизно з середньою освітою, з метою одруження. Зголошуватися на „УВ“. 485-1

Від Адміністрації

Часопис „Українські Вісті“ виходить двічі на тиждень у середу і суботу. Приймається передплата:

На 1 місяць — 8 НМ

„ 3 „ — 24 НМ

Ціна окремого числа 1 НМ.

ДО ІНШИХ КРАЇН:

На 1 місяць — 10 НМ

„ 3 „ — 30 НМ.

Передплату належить вносити задалегідь, бо нові передплатники одержуватимуть газету лише з 1-го числа наступного місяця.

Організуйте групову передплату та зголошуйтеся для колекторства. Колекторам знизка 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися чистово і особисто до Адміністрації.

Administration „Ukrainische Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавнича Спілка „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ РЕДАКЦІЯ КОЛЕГІЯ

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невміщених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:

Redaktion „Ukrainische Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Бльок „А“ від 8—12 год. щоденно, крім суботи.

Authorized by European Command Civil Affairs Division APO 757 — AG 383.7 — GEC-AGO — 11. März 1948

Druck: Ukrainische Zeitung Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Літературний ярмарок

(Закінчення з 5-ї стор.)

ледве до білки не дійшло. Тут просто на зеленій траві автори розклали свої витвори. Хто зайняв чотири метри, хто шість, а Ян Дрочило захопив аж вісім „пляців“ і на кожному поставив кольортера.

Торгівля почалася..

Купці метушаться, пхаються, штовхаються від кіоска до намета. А письменники вигукують:

— Любовний роман „Гапка і Степан“

— Повість про кохання!

— Вірші про ридання!

— 6 книжки найновіші й найтовстіші!

— Найліпші книжки на цьому ярмарку!..

Присадукуватий селянин з Полтавщини, розіпхавши натовп, протиснувся до крамнички Росача:

— У вас книжки про голод на Україні є?

— Нема.

— А про примусову колективізацію?

— Ще не написав.

— Про сжовщину?

— На слідуючий ярмарок може..

— Так що ж у вас є?

— Ось про..

— Ідіть сюди! У мене все є.— кричить з сусіднього ларка Ігостецький.— Ось „Хорс“, „Воротьба за за пранор“, а ось..

— Не підходить. У нас в таборі і без книжки біжку за пранор побачите.

Ярема Скрагутич з запалом умовляє якогось дідуся, щоб купив жовтеньку книжечку.

— Ну, що для вас три марки. Послухайте яка краса, „Поскованувшись мені до ніг і рожеве туте коліно“..

— Годі! Що ви думаєте, я ніколи не бачив колін?

А в цей час на „барахолці“ активно „просувалась“ література до читача. Ось якийсь двомовний Волгай розклав русько-українську продукцію з страшними звірами й вигукую:

— У дяді Якова. Товару всякого — Навалісь в кого марки завелісь..

Якийсь пан підійшов до Дрочила:

— По чому ваше „барахло“?

— За „сміх“ три марки за „постріл“ три, за..

— Я питаю скільки коштує кілограм?

— Кілограм?! А чому на вагу?

— Я купую валізу і мені потрібно 12 кіло альпапір.

А конкурент з боку:

— Прошу на кілограм. Скільки вам?

— У вас циклоstileва продукція. Важка — фарби багаті. До того ж політична, це можуть зарахувати мене до якоїсь партії.

Так цілий день на лоні природи йшла „бойка“ торгівля. Правда, на ярмарку каруселя не крутилась, свині не вищали, вівці не бекали, як у нас на Україні. Але паскарі торгували цигаретами, яблуками, шоколядою, взуттям і навіть старим одягом.

Пізно ввечері роз'їжджався ярмарок. Який був виторг — не знаємо. Але деякі ярмарчани позичили гроші, щоб купити квиток і повернутись додому з своїм крамом. Частина циклоstileвого краму хтось залишив під лісом на приволояще. А чий то був крам — важко встановити: безіменний!

Гарний був ярмарок..

Ол.ТЕРПКИЙ.

Єдиний журнал для шкільних дітей і пластового юнацтва

МАЛІ ДРУЗІ

ПОЧАВ ДВНАДЦЯТИЙ РІК свого існування.

Виходить заходами Об'єднання Працівників Дитячої Літератури й Головної Пластової Старшини.

Появилися числа 1—2 і 3 за 1948 р.

Ціна примірника 2 НМ.

Висилається тільки за готівку або за післяплатою. Замовлення й гроші слати на адресу: Ukrainische Kinderzeitung „Mali Drusi“, (13b) Bad Wörishofen, Luitpold-Hotel, Germany, USA-Zone.

При гуртових замовленнях 15% знижки. Вимагайте у всіх таборних кіосках і в колектортерів.

МАЛІ ДРУЗІ в руки кожної української дитини на чужині!

474-1